

„Kada si dobar hacker svi te znaju. Kada si najbolji hacker, niko te ne zna!“
Opšte je poznata činjenica da su nauka i tehnologija u poslednjih 60 godina napredovale više nego celokupna ljudska civilizacija od svog nastanka. Vrtoglavi razvoj koji je postignut na ovim poljima otvara mnoga pitanja na koja čovečanstvo još uvek nema spreman i kompletan odgovor. Računarski sistemi, kao mali, ali bitan deo te tehnologije, se svakim danom razvijaju i njihove performanse i mogućnosti se poboljšavaju. Sav taj napredak uslovio je da se iz mase izdvoje ljudi koji su ipak u stanju i da odgovore na neka od pitanja koje tehnologija postavlja i čak uspevaju da tek dostignute granice pomere unapred, postavljajući nove kojima teže. U računarskoj tehnologiji nastala je jedna nova vrsta kompjuterskih stručnjaka pod nazivom „hacker-i“. Njihov razvitak usko je povezan sa razvojem tehnologije, oni se međusobno uslovljavaju i dopunjavaju. Razvitak jednog predstavlja napredak drugog, i obrnuto. Granice tehnologije se svakodnevno pomeraju i samim tim navode ljude da uče još više i da se usko specijalizuju za određene oblasti. Kada se u medijima ili u razgovoru „običnih“ korisnika računara pomene reč hacker prva asocijacija jeste da je to „neki manijak koji sedi za računaru 24 časa dnevno smišljajući kako će da pokvari tuđ računaru i na kraju isto sprovede u delo“¹. Neupućenost ljudi u ovu materiju izaziva strah. Naši preci su se plašili munje i groma, a danas se u 21. veku ljudi plaše hacker-a i imaju predrasude o njima, a ne umeju da objasne zašto. Kao što u svakom poslu ima loših i dobrih radnika, tako se i u hacker-skom zanatu pojavljuju „dobri“ i „loši momci“ koji korisnicima računara mogu ulepšati ili zagorčati život pred monitorom. Ovaj rad upravo ima za cilj da ukaže na postojanje različitih pripadnike ove mlade, ali napredne kulture u kojoj nije sve tako crno i negativno, ne želeći pri tom da osuđuje jednu ili hvali drugu stranu.

I na kraju uvoda, samo treba spomenuti činjenicu koja će kasnije biti detaljnije razrađena, a to je da živimo u takvom vremenu gde je znanje rada na računaru ekvivalentno elementarnoj pismenosti. Više nije dovoljno da se znaju slova, da se ima opšta kultura, da se zna matematika ili geografija. Radi smanjenja utroška radne snage, a povećanja produktivnosti ljudi su zamenjeni računarima. Ostali su zaposleni samo oni koji znaju da komuniciraju sa tim računarima kao što su nekada upravljali ljudima. To dovodi do porasta broja nezaposlenosti i ima dalekosežne posledice. Kao logičan zaključak nameće se činjenica da ko bude znao da radi na računaru, imaće posao. Ko ne bude znao, sedeće kod kuće nezaposlen i bez para. Ispostavilo se da je jedno vreme za nekog dobro za nekog loše. Ali, o tom potom, u nekom od sledećih poglavlja ovog teksta. Za sada samo treba imati na umu da je kompjuterska pismenost veoma važan faktor koji određuje položaj pojedinca u društvu. Zato, krenimo u svet hacker-a!

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com